Ч. 144. Субота 11 липня (28 червня) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї не запечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З клюбів парляментарних. — З Ради державної. — Криза в Сербії. — Подорож царя до Англії. — З Персиї.

Руский клюб відбув вчера засіданє, на котрім відчитано ряд писем в справі участи в славяньскій конференциї в Празї. З тих писем виходить, що нї одно з українських сторонництв не вишле до Праги представителїв. Відмова мотивована тим, що рускі сторонництва з України також не беруть участи в конференциї. В дальшім ходї засїданя клюбу обговорювано вибори до делеґациї і поручено президиї, аби зажадала від польского Кола двох делеґацийних мандатів, на які визначено пп. Цеглиньского і Окуневского. На мандат буковиньский, який після умови припадає в сім роцї Русинам, визначено посла Василька. — Словіньский клюб одержав передвчера від п. дра Крамаржа офіциальне запрошенє до участи в конференциї. По довшій дискусиї клюб на вчерашнім засїданю приймив таку резолюцию: Словіньский клюб дякує за запрошенє і жалїє, що не може з него скористати, позаяк устроєнє конґресу від самого початку, о скілько іде о представительство словіньского народа, носило закраску партийно-політичну. Однако клюб повитає з щирою радостию успіхи, які удають ся з'їздови осягнути в напрямі спільности інтересів славяньских народів.

На засїданю палати послів з дня 8 с. м. по відчитаню інтерпеляций, виголосив п. мінїстер др. Коритовский довшу промову про свій фінансовий плян.

Предкладаючи додатковий кредит до буджету та проєкт закона про податок домовий, п. мін. Коритовский заявляє, що додатковий кредит $4^1/_2$ міліона корон має на метї поправу бутя численних катеґорий службового персоналу державного. Для висше кваліфікованого персоналу службового буде сотворений титул „підурядників“. Крім того наступить поправа бутя цїлого ряду катеґорий державної служби.

До всього того потрібно річно 18 міліонів корон. Тим предложенем остаточно замикає ся реґуляция платнї державної служби.

Проєкт закона про податок домовий не має цїлий фіскальних. Мінїстер хоче ним заспокоїти бажаня, підношені кілька разів в останних часах в палатї.

Стопа процентова податку чиншового має бути протягом кількох лїт знижена з $26^2/_3$ на 19, з 20 на 15, з 15 на 12 процент.

Сотворено умови, щоби знижене податку не вийшло виключно на користь властителїв домів, але також і на користь льокаторів у формі зниженя чиншів.

Нові, по 20. жовтня 1909 покінчені будівлї, мають бути трактовані після нової тарифи. Фасия податкова має на будуче знова предкладати ся що року, а не що два роки.

Мінїстер переходить дальше до податку домово-клясового від будинків мешкальних для убогих та пропонує, щоби взагалї не брати з них податку будинкового. (Оплески).

До мінїстра скарбу ставлять з усїх боків богато домагань, але мінїстер не міг би погодити зі своєю совістю, щоб не наражувати ся на дефіцити. Коли палата хоче полагодити найважнїйші постуляти, то мусить згодити ся на бажаний кредит. Управильненє платнї державної служби мусить бути тепер полагоджене, коли закон має війти в житє з днем 1-го жовтня с. р., як сього хоче правительство.

З черги приступила палата до дальшої дебати над наглим внесенєм соц.-демократів (Сокупа і тов.) в справі реформи виборчої до соймів.

Перший забрав голос п. мінїстер внутрішних справ бар. Бінерт і зложив слїдуючу заяву правительства:

Правительство заявляє ся против нагло-

---

47)

Артисти і їх штука.

Образки із сучасної і давнїйшої культури.

Після Де Во, Остена і др.

написав К. В.

(Дальше).

Медвідь, полишений сам собі, спер ся об бариєру і з фільозофічною байдужностию дивив ся, як там на долинї під ним танцюють. Від часу до часу якась маска на сали добачила того задуманого в льожи і зажартувала собі з него, але медвідь зовсім на то не зважав.

Наконець зачало свитати і крізь вікна блиснуло перше проминє, маски пощезали, музика вийшла на самім послїдку і баль скінчив ся.

Ключниця від льож, що обходила як звичайно всї льожі, зайшла й до льожі медведя та замуркотїла сама до себе: „Що то люди не розходять ся вже раз до дому“ — а відтак сказала голосно: „Мій пане, тепер вже замикає ся; будьте ласкаві і вийдїть з льожі!“

Позаяк то чемне завізванє не помагало нїчого, то ключниця поклепала єго по плечи і сказала рішучо: Мій пане, будьте так добрі і виходїть.

Медвідь обернув ся, подивив ся уважно на жінку а відтак забуркотїв зовсім відповідно до своєї ролї медведя.

— Ну, коли вам хоче ся тут жарти робити — сказала на то розгнївана ключниця, то не позістає менї нїчого, як лиш завізвати полїцию.

На то забурмотїв медвідь знов щось не зрозумілого.

Та й дїйстно за хвильку явив ся комісар полїциї з двома поліцаями. — Мій пане, виносїть ся вже! Коли вас отся пані до того завізвала, то було вийти і не трудити нас сюди без потреби. Отже підете тепер?

Медвідь, дуже невдоволений з того, що єму не дають спокою, випростував ся на своїх задних лабах і забурмотїв гнївливо.

— То вже за богато тих жартів, мій пане — відозвав ся розгнїваний комісар і зачав вже грозити — коли не хочете по доброму уступити ся, то я змушений ужити сили.

Рівночасно вхопили аґенти полїцийні за шнур медведя, витягнули єго з льожі і повели сходами на долину. Коли медвідь опинив ся перед дверми на долинї, прибіг зараз якийсь хлопець з улицї, котрий гадав, що то якась пяна маска, і спитав: Чи може закликати фіякра? — Гей, фіякер!

Фіякер заїхав а візник здоймив капелюх і спитав медведя: Куди повезти вас, пане?

Візник спитав ще й другий і третий раз, але медвідь не відповідав.

Тодї приступив до него комісар полїциї, котрий стояв з боку, і сказав: Мій пане, не хочете подати своєї адреси ані нїчого не відповідаєте. Отже хочете собі кпити з властий, длятого підете тепер зі мною на полїцию.

Медведя вхопили, всунули до фіякра, два поліцаї сїли собі коло него і віз покотив ся.

Дві мінути пізнїйше вернув ся маркіз Лябалль назад. Задиханий прибіг до театру, котрий якраз замикали. — Позвольте менї на хвилечку зайти — сказав він до дверника — мушу зайти, бо там лишив ся мій добрий приятель.

— Вже нема нікого, мій пане.

— Він жде на мене в льожі.

— Та й того вже нема. Єго знайшли. То був якийсь пан перебраний за медведя, але здає ся, дуже пяний. Єго повели на полїцию.

Тимчасом на полїциї хотів якийсь урядник списати протокол з медведем, але той все лиш щось бурмотїв. Єму казали здоймити маску, але арештований не слухав. Тодї вхопили єго поліцаї, щоби єму на силу маску здоймити, але медвідь зараз першого з них вдарив так сильно в лице, що той полетїв далеко взад і в однїй хвили комісар, поліцаї, стіл, каламарі і папери лежали на земли. На крик вбігли другі поліцисти з добутими шаблями а медвідь розз्явив свою пащеку і зачав страшенно ревіти.

В сїй критичній хвили надійшов Лябалль а медвідь скоро побачив свого пана, зараз успокоїв ся, прибіг до него і обняв єго. Се тронуло всїх урядників полїцийних а по кількох виясненях та по заплатї відшкодованя тим, що від медведя потерпіли, повів пан Лябалль свого вірного — праздивого медведя до дому.

сти внесеня, бо вже минувшого року правительство заявило ся за тим, щоби тих горожан, котрі доси ще не мають виборчого права до соймів, таким правом надїлити. З другого-ж боку правительство держить ся засади, що при заведеню загального виборчого права для соймів не можуть бути понижені права тих, що оплачують головну часть краєвих податків. Значить: виборче право соймове має бути загальне, але не рівне.

По промові Бельоглявка (христ. соц.), що говорив contra, забрав слово презес польского Кола.

П. Ґломбіньский заявляє ся іменем більшости Кола за безпосередностию і загальностию виборчого права соймового, однак Коло, стоячи на становищи автономістичнім, буде голосувати против наглости, бо ся справа належить до сойму. Людовцям лишає Коло вільну руку голосувати за внесенєм.

По промові ще пос. Морачевского наглість внесеня відкинено.

Міністерска криза в Сербії має бути полагоджена порозумінєм між старими і молодими радикалами. Оба сторонництва обовязують ся утворене із старорадикалів міністерство Велимировича піддержувати в цїли ухваленя буджету і торгового договору з Австро-Угорщиною. Після ухваленя сего договору зробить то міністерство місце коаліцийному міністерству Миловаловича, в котрім молодорадикали одержать три портфелї. Сему міністерству має скупштина ухвалити буджет на 1909 р. і зміну реґуляміну, котра би запобігла всякій обструкції та зміну виборчої ординациї і закон про апанажу. Коли би після ухваленя сих законів показала ся палата неспосібною до роботи, мали би бути розписані нові вибори. Се порозумінє має бути письменно уложене і подане до потверджения обидвом посольским клюбам, а коли не стане ся, тоді Велимирович подасть королеви лісту нового міністерства до затвердженя.

На приїзд царя і цариці до Анґлїї пороблено всякі можливі приготовленя на острові Уайт. Російский міністер Ізвольский вибирає ся до Карльсбаду з початком вересня, де єго відвідає бар. Еренталь. До Австриї вибирає ся італїяньский міністер Тіттоні, щоби з'їхати ся ще сего місяця з бар. Еренталем і в тій цїли перервав австро-угорский амбасадор Лїцов відпустку і вернув до Риму, щоби підготовити сю справу. Президент француской републики в подорожи до Росиї відвідає Данію, Норвеґію і Швецию а допера 27 с. м. прибуде до Ревлю, де зустріне ся з царем. В повороті з Росиї заверне до Мариєнбаду, щоби там зустрінути ся з королем Едвардом.

В Персиї все ще панує розлад, але російский вплив зростає там безнастанно. Між полковником Ляховим а анґлїйским посольством в Тегерані дійшло до спору, бо Ляхов окружив войском анґлїйске посольство, котре давало приют збігцям. В посольскій палаті в Льондонї внесено в тій справі інтерпеляцию, а секретар заграничних справ Ґрей відповів, що є всяка надія полагодити мирно сей спір. З Петербурга звіщають до „Times-a“, що російске правительство пособляє в тій справі перепросин анґлїйского посла в Тегерані за єго злекговажене. Міністер Ізвольский сподіває ся, що шах послухає ради Росиї і Анґлії і небавом скличе парлямент та удержить конституцию.

Петербурска аґенция оголошує справоздане про події в Персиї на основі автентичних вістий. Сказано там, що полковник Ляхов мав поручене вдержати ся від якої небудь участи в політичних боротьбах партий. На случай активного виступу против парляменту поручено російским офіцирам передати свої функциї перским офіцирам. Остатні події викликали заговор на шаха, якому грозила особиста небезпечність. Ляхов на основі своїх інструкций і свого становища був обовязаний боронити шаха всїми засобами. Підчас облоги мечету з д. 23 червня Ляхов, що був безупину в контакті з палатою, де були міністри і більшість послів, поступав на безпосередний приказ шаха та не міг ухилити ся від сповненя того обовязку. Але як російський посол в Тегерані довідав ся, що шах хоче іменовати Ляхова ґен.-ґубернатором Тегерану, то він против сего запротестував і ґен.-ґубернатором іменовано Моаеде е Давлег. По причині оголошеня стану облоги в Тегерані віддано всї войска під прикази Ляхова як шефи залоги і єму поручено оборону столиці. Коли Ляхов на приказ шаха видав зарядженя задля утриманя ладу, то хоч ті зарядженя підписав шах, то російский посол просив шаха, аби він ті прикази замінив приказами перских властий. Також в нормальних условинах припадає шефови козачої бриґади обовязок охорони столиці і дбане про безпечність посольств і чужинців.

Новинки.

Львів, дня 10-го липня 1908.

— **З львівского унїверситету.** На львівскім унїверситеті відбула ся передвчера габілїтация судії дра Володим. Вергановского на доцента цивільної процедури. Колеґія професорів правничого виділу приняла єго письменну працю і кольоквіюм а в слід за тим допустила єго до габілїтацийного викладу. Др. Вергановский викладав по руски на тему: „Ухилене вироку з причин предвиджених в § 496 уст. 2 цив. проц.“ а по викладї, якому прислухувала ся колеґія професорів правничого виділу львівского університету, уділено єму одноголосно veniam docendi. Дотичну пропозицию вислано Міністерству просьвіти, а по затвердженю Міністерством др. Вергановский розпічне з початком нового курсу рускі виклади з цивільної процедури.

— **Доповняючий вибір.** Вчера відбули ся вибори посла до ради державної з виборчого округа ч. 23 т. є. з міста Мельца на місце Є. Е. дра Бобржиньского, теперішного Намістника, котрий той мандат зложив. При виборах голосувало 4448 виборців. Абсолютна більшість 2225. Одержали: Ант. Ґурский 2380, Раф. Ляндав 1119, Єзерский 487 голосів. Вибраний послом Ант. Ґурский.

— **Сокільский фестин** в Збоїсках коло Львова, який уряджують „Соколи“ львівский і збоїский в найблизшу недїлю в двірскім парку, заповідає ся дуже величаво. Буде се фестин в повнім того слова значіню, а оголошена афішами програма буде виповнена до останної букви. Комітет подїлив ся роботою і допильнує, аби львівскі гості не жалували ходу до Збоїск. Інтересно заповідають ся вільні вправи хоругвенних, які виконають членя „Сокола“ з Ляшок мурованих.

— **Перша філїя „Сокільского Базару“.** Зі Стрия доносять, що з кінцем серпня с. р. львівский „Сокільский Базар“ отвирає там свою філїю при одній з принципальних улиць міста. Новій торговлї в Стрию заповідають як найлїпше поводженє, бо вже давно давав ся там відчувати брак торговлї паперами і ґалянтерийними виробами.

— **Самоубийчий замах у вязници.** В львівскій вязници при ул. Баторого довершила вчера відсиджуюча там кару 8-місячної вязниці 30-лїтна Розалія Шехтер самоубийчого замаху. Іменно виляла она на себе нафту з лямпи, а відтак підпалила ся. Полуминь обхопила єї в одній хвили і заки вязнича служба прибігла їй з помочию огонь так єї попарив, що в безнадійнім станї відвезено єї до шпиталю.

---

6. Фаринники і фарина або всїлякий Гокус-покус.

З давен давна, бо вже в глубокій старинї, в Індії, Єгипті, Персиї, Греції і Римі, були люди, що уміли якимись тайними а при тім дуже зручними способами робити щось такого, що других вельми чудувало, було для них не можливим до виконаня і длятого здавало ся їм надприродним, просто непонятним чудом. Була то штука, котра в перших початках прибрала була навіть релїгійний характер, бо ті, що єї виконували, сполучали єї ще з деякими формулами і церемоніями та вели инший спосіб житя і так надавали собі якоїсь висшости, котра рівнала їх з богами а що найменше робила їх заступниками богів і в той спосіб забезпечувала їх власть і провід над тими, що єї не могли поняти і длятого уважали єї за дар і ласку богів та охотно піддавали ся тим, котрі тої ласки доступили і так з богами стояли в звязи.

На тій штуці присвоюваня собі якоїсь висшої сили при помочи богів знали ся особливо перскі єреї, звані маґами і від них прибрала пізнійше і їх штука назву маґія. Спершу була маґія більше ворожбитством, маґи ворожили іменно із звізд, але пізнійше займали ся вже й всїлякими чародійствами, як відвертанєм хмар, викликуванєм душ померших з тамтого сьвіта і т. п. Особливо в середновічних часах, коли запанувала була велика темнота і коли релїгія замість впливати на розум і серце людий, обмежала ся лиш на зверхну форму і впливала головно на саму уяву, прибрала була маґія великі розміри і стала ся була, так сказати би, окремим предметом науки. Були люди, що дуже ревно займали ся маґією і туманили себе самих і других, стараючись всїлякими способами, хоч би й при помочи злих духів робити щось такого, що не лежить в силі чоловіка. Так настала була висша і низша, біла і чорна маґія, та поробили ся були т. зв. „чорнокнижники“, про котрих люди ще й нинї не позабули.

Однак в міру того, як просьвіта ширила ся щораз більше і зачинала обнимати щораз ширші верстви людий маґія, зачинала тратити своє значіне а з давних маґів і чорнокнижників робили ся звичайні фаринники а з білої і чорної маґії зробила ся звичайна фарина.

Звідки взяли ся у нас слова фаринник і фарина і яке їх первістне походженє, годі знати; але словами тими означуємо нинї тих артистів і їх штуку, котрих Нїмці називають Taschenspieler або Gaukler. Від сего послїдного нїмецкого слова пішла польска назва kuglarz і ческа kejkliz. Москалї називають того рода артистів „фокуснік“ — назва, котра очевидно пішла від уживаної часто того рода артистами формулки: „Гокус, покус, раз, два, три“. З француска називають їх також престіжияторами (первістно латиньске слово praestigium, що значить „чародійство“) а жартом називають їх иноді також престідіґітаторами („скоропальцями“, від латиньских слів presto — „скоро“ і digitus — „палець“).

Фаринники то дуже звичайні, але мимо того все-таки дуже займаючі артисти, котрих не бракне на ніякій сценї театру ріжнородностий, а котрі вандруючи по сьвіті, ходять не лиш по містах і місточках, але й по селах, вступають до гостинниць і реставраций і до приватних домів та показують свої штуки. Того рода артисти мусять мати велику зручність в пальцях а крім того уживають ще й всїляких приладів. Чим зручнїйше уміють они використати до своєї штуки всїлякі правила фізики і хемії, тим красші, тим інтереснїйші і тим дивнїйші бувають їх штуки. Таких артистів нинї повно на сьвіті а особливо знамениті бувають японьскі, хіньскі, індийскі. В Европі вславили ся були при кінци вісімнайцятого століття Пінетті і Екартсгавзен а в новійших часах Боско, Доблєр, Роберт Гуден (Houdin) і Фрікель.

(Дальше буде).

— **Любовна траґедия.** З Перемишля пишуть: Вчера около 9 години вечером заалярмовано з передмістя Бакінчич поліцию. На місце виїхав комісар поліциї і лікар. Недалеко зелїзничої стациї в збіжу найдено двоє молодих людий тяжко ранених, даючих слабі знаки житя. Женщина, 25-літна, мала дві рани, в голову і груди, а молодий 20-лїтний мужчина рану коло уха. По засмотреню відвезено обое до шпиталю. Переведене слїдство викрило, що женщина називає ся Альойзия Гайбель і єсть жінкою підофіцира 9 пп., а мужчина називає ся Фирлеїв і єсть шлюсарем. Фирлеїв вже від двох місяців мешкав у Ґайблїв і залюбив ся в жінцї Ґайбля, однако здаєть ся без взаїмности. Користаючи з неприсутности мужа, котрий єсть в Старім Самборі на вправах, вибрав ся Фирлеїв з Ґайблевою вчера на прохід в поле і тут стрілив до неї два рази з револьвера а відтак до себе. Рани обоїх тяжкі.

— **Огнї.** В Монилівцї зборівского повіта пожар знищив 9 селяньских загород. — У Винятинцях залїщицкого повіта згоріла горальня, власність ґр. Ольги Потоцкої. — В Радивилові коло Бродів згоріла фабрика меблїв і богато домів. Щоби угасити огонь треба було візвати сторожу пожарну сторожу з Бродів. — В Похівцї, богородчаньского повіта вибух оногдашної ночи на обістю Олекси Зеленюка огонь і знищив 5 господарств. На другий день найдено серед згарищ спалені трупи Олекси Зеленюка і его 13-лїтного сина Стефана. Огонь був підложений.

— **Нещастні лови.** В селї Яструбичах, сокальского пов. пішло 2 селян, а то Ілько Крук господар і Василь Курило парубок на польоване 18 червня рано до паньского лїса, котрий належить до п. Яна Мадейского, дїдича в селї Пархачи. Коли ішли оба з лїса, один за другим, хтось їх настрашив. Они почали утїкати, а що курки не були замкнені, Василь спотикнув ся на якусь галузь і тогдї рушниця вистрілила. Куля влучила Ілька в задну часть тїла так, що той відразу упав. Ілько Крук прожив ще 2 дни і помер, лишивши 5 дїтий без жадної помочи.

— **Видїл тов. „Руских Жінок“** в Станиславові оголошує отсим конкурс на принятє панночок до бурси тогож товариства під слїдуючими условями: 1) кожда панночка мусить бути здорова, що ствердить лїкарскі оглядини з початком шкільного року; 2) Батько або опікун має зложити письменну заяву, що буде платити точно з гори кождого місяця 25 кор. взглядно умовлену належитість, крім того платить ся одноразово 5 кор. на інвентар і 1 кор. місячно на пранє; 3) До подання долучити треба сьвідоцтво шкільне з послїдного року, метрику і сьвідоцтво убожества; 4) Кожда панночка принята має заосмотритись в слїдуючі річи: ковдру, коцик і подушку, 4 простирала, 4 пошивки, 4 ручники, 12 хусточок до носа, 4 кафтаники білі, 6 пар панчох, 2 гальки, 4 пари біля, 4 суконки гранатові, 2 зимові а 2 лїтні. З огляду на конечність одностайности, просить ся, щоби взагалі всї суконки, загортки і капелюхи були ґранатові. Подання просить ся вносити найдальше до 15 серпня с. р. на руки предсїдательки **Антонїї Кульчицкої** в Підпечарах п. п. Тисьменица.

— **Бурі з громами.** Із Збаража доносять, що дня 4 с. м. по полудни перейшла над всїдною частию збараского повіта страшна буря з громами і в трох близько положених громадах спричинила сумні події. В Кошляках на двірскім обшарі грім спалив стайню, в Ляховицях селяньску загороду а в Шельпаках убив на місци разом з конем двірского слугу Івана Сеня, що їхав швидко. — З Бродів доносять, що в Суходолах підчас оногдашної бурі ударив грім в дім селянина Гриця Мандзюка і убив на місци его 34-лїтну жінку Варвару, заняту при кухни варенем вечері. — В Тухли стрийского повіта, убив оногди грім татошну селянку Марию Волошинову в хвили, коли переходила через подвірє. — Із Сторожинця доносять: В недїлю, дня 5 с. м., коли над Буковиною лютила ся страшна буря з громами, ударив грім в жидівску божницю в Сторожинци і убив на місци двох жидів, занятих молитвою.

— **Мороз в липни.** Разом з північною зорею — пишуть з Равщини — в ночи з 30. червня на 1. липня загостив до нас страшний ворог всякого ростинного житя — мороз і заморозив в деяких околицях Галичини всї чутливійші на тепло ростини. Тепломір упав тої ночи до нулї і коли відтак вже в середу сонце високо підняло ся, показував ще + 2° степені Ц. Нещастє нанесене морозом виявило ся аж по огрітю повітря до 10° Ц. Бульба, гречка, просо, фасоля, огірки, кукурудза, кільский зуб і ин. ростини опустили приморожені листи. Навіть вівса, ячмена, пшеници і жита потерпіли страшно від морозу, бо зерно в молочку заковязло від студени. Чи мороз дав ся в знаки також иншим повітам нашого краю, поки що не знати.

— **Продовжене дня о годину.** В анґлїйскім парляментї поставлено внесенє, щоби в часї від 1 цьвітня до 30 вересня всї годинники в Анґлїї йшли скорше о одну годину. Тим чином праця всюди по бюрах, фабриках і т. д. буде починати ся раньше о годину і кінчити ся о одну годину скорше. Люди будуть мусїли скорше вставати і скорше йти спати. Тим способом заощадить ся в Анґлїї річно 50 мілїонів фунтів штерлінґів на сьвітлї. Се предложенє принято в парляментарних кругах прихильно. Так діє ся в Анґлїї, а в нас стало ся як раз противно, бо годинник посунено о пів години наперед, аби більше сьвітла випалити.

Телєґрами.

Відень 10 липня. Комісия запомогова приймила внесеня референта містячі візваня правительства до предложеня палатї послів проєкту закона в справі заведеня примусового обезпеченя від огню.

Відень 10 липня. „Wiener Allg. Ztg.“ підносить, що з'їзд міністра Ізвольского з бар. Еренталем єсть природним вислїдом конечности порозуміня в справі реформ в Македонії, іменно що до нової форми тих реформ. Було би радше дивно, коли би такого з'їзду не було. — „Die Zeit“ пише на підставі інформаций з дипльоматичних кругів, що підчас з'їзду в Ревли не удало ся остаточно виготовити реформ, але тепер праці поступили о стілько, що вже в лїті готовий проєкт буде представлений міністерствам. З'їзди Тіттоніого, Ізвольского і бар. Еренталя мають іменно на цїли остаточне уложення проєкту.

Відень 19 липня. З Букарешту доносять, що румуньский президент міністрів прибуде на лїчене до Карльсбаду і при тїй нагоді відбуде нараду з бар. Ернталем в справах політично-торговельних.

Петербург 10 липня. З Тебріс доносять, що з причини недостачі поживи в містї положене чим раз грізнїйше. В мечетах аґітують против правительства. Базари позамикані.

Ріо де Жанейро 10 липня. Бразилїя признала урядово революцийне правительство в Параґвай.

Книжки
на нагороди пильности.

Книжки рускі а також і польскі апробовані Вис. ц. к. Радою шкільною можна замовляти в рускім Товаристві педаґоґічнім улиця Сикстуска ч. 47, в книгарни Наук. Тов—а ім Шевченка у Львові ул. Театральна ч. 1 і в склепі Тов—а Взаїмної помочи учительской в Коломиї (Народ. Дім) і у всїх книгарнях в краю.

II. Ілюстровані байки та оповіданя.

Казки народні, ч. I. і II. бр. по 50 с., опр. 70 с.

Казки народні, ч. I. і II. разом опр. 1·30 К.

Мірон: Пригоди Дон Кіхота, бр. 80 с., опр 1·10 К.

Казки братів Ґрімів, бр. 50 с., опр. 70 с.

Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. I. бр 40 с., опр. 60 с.

Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. II. бр. 55 с., опр, 80 с.

Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. I. і II. разом опр. 1·30 К.

Ґете-Франко: Лис Микита, третє нове виданє бр. 1 К, опр. 1·30 К.

Робінзон великий ілюстр., бр. 1·80 К, опр. 2·20 К.

Житє і слава Тараса Шевченка, образок сценічний, бр. 30 с.

Калитовский: Подорож сьв. Николая, драматична гра, бр. 20 с.

Ілля Кокоруда: Спомини з Атен з ілюст. бр 1·80 К, опр. 2·10 К.

Свен Гедін: Крізь пустинї Азиї ч. I. бр. 1 К, опр. 1·30 К.

Свен Гедін: Крізь пустинї Азиї ч. II. бр. 1 К, опр. 1·30 К.

Курс львівский.

Дня 10-го липня 1908.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	565·—	574·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	410 —	420·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	562·—	568·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	350·—	400·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	110·30	111·—
Банку гіпот 4½%	99·40	100·10
4½% листи застав. Банку краев.	100·10	100·80
4% листи застав. Банку краєв. .	94·50	95·40
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	97·—	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ лїт.	96·50	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	94·20	94·90
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	98·20	98·90
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½% . .	100·—	100·70
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	94·10	94·80
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	96·20	96·90
„ м. Львова 4% по 200 кор.	94·30	95·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	110·—	120·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	50·40	54·40
Угорскі черв. хреста . .	25·40	27·40
Італїянь. черв. хр. 25 фр. . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. . .	67·50	71·50
Базиліка 10 кор. . .	19·40	21·40
Joszif 4 кор. . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·35	11·38
Рубель паперовий	2·51	2·53
100 марок німецких	117·52	117·72
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

Ц. к. уприв. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найприступнійшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ
чисел льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до переховання цінні папери і уділяє на них задатки.

Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити
(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касї сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно а дискретно** може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі почнив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділї.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).